

פתח דבר

היכרותי עם שמשון צור ז"ל הסתכמה בעשרה מפגשים אישיים בערך, ובאין ספור מפגשים עם אנשים המספרים את מורשתו....

בכל מפגש מלבד תחושת העוצמה, הוודאות, והבהירות למדתי מהאיש וממורשתו חוכמה ייחודית.

חוכמה... ששלב ההבנה קיבל משמעות לא תמיד באותו מפגש, אלא בשלבים מאוחרים יותר....

נושאי למידה אילו יצרו חיבור מדהים, למציאויות שנתקלתי בהן ורק אז שלבי " ההבנה והתובנה "

מצאו את מקומם ואף קבלו חותמת מדברי חכמים...

ראיתי לנכון להביא דוגמאות בודדות, לפי הסדר המדובר.....

דברי חכמים, הלמידה משמשון, תאור המציאות

נושא הלמידה – משמעות קושי התהליך בדרך להצלחה

דברי חכמים

ספר התורה שלנו מלא במצוות עשה, מצוות לא תעשה, סיפורים, משלים, רמזים ועוד....

אך המוטיב המרכזי הוא יציאת מצרים, שמשמעותו יצאה מעבדות לחרות.. וברכוש גדול.

הקב"ה נגלה לאברהם אבינו בברית בין הבתרים ואומר לו "....כי גר יהיה זרעך...ועבדום ועינו

אותם.. וממול " ואחרי כן יצאו ברכוש גדול....."

סיפור יציאת מצרים מתואר על פני פרשיות רבות.. השלכת יוסף לבור, ירידת יוסף למצרים,

רעב, ירידת עם ישראל לגלות, עבדות, ואפילו תהליך הגאולה התאפיין בקושי רב, מכה

ועוד מכה ושוב פרעה מקשה את ליבו.. וגם כשהם יוצאים פרעה רודף אחריהם, ושלא נדבר על

40 שנה במדבר.....

נשאלת שאלה מדוע תהליך יציאת מצרים או הגאולה היה צריך להיות כזה ארוך ומייגע ?

ולא להיות מסופר בכמה דפים ? והאם היה צריך אותו בכלל ?

אחד מהסבירי חכמינו ז"ל הוא ש..

"תהליכים ארוכים וקשים מביאים לתוצאות יציבות....." ולא תתכן מציאות של

הצלחה ללא עמל, קושי, והליכה במסלול ההכרחי...ללא קיצורי דרך

הלמידה משמשון ז"ל

ישבתי עם שמשון ז"ל בכנס של ארגון הקבלנים, ועיקר השיחה היה סביב תחילת דרכו ממול החזון שליווה אותו לאורך כל הדרך,

ממש כמאמר הכתוב "ועבדום ועינו אותם... ואחרי כן יצאו ברכוש גדול....."

הייתה לו הבנה ברורה בשיחה, שהקשיים הם הבסיס להצלחה, ומשם צומחים.

יתרה מזאת, הוא הסביר לי לא רק שההצלחה בסיסה הוא תהליך של קושי... אלא שאם

אתה מזהה הצלחה, ובבסיסה אין תהליך שנבנה צעד אחר צעד, זה לא יחזיק מעמד...

באותה שיחה למדתי ממנו משוואה של "מעבדות... לחרות" להביט לכוון החזון

ונחישות תמידית ממול כל קושי...

בלטו המילים "אין קיצורי דרך"... "לרדת לפרטים"... וממורשתו אפילו " מאן שגי לגי"

תאור המציאות

כל אחד ואחד מאיתנו מכיר סיפורי הצלחה, כאילו ואחרים.. במעבר

לנקודת ההתחלה של אותה הצלחה, ובבחינתה, אנו רואים קשיים רבים.

שדווקא אותם קשיים ביססו את ההצלחה ועשו אותה יציבה

באותה שיחה קישר שמשון בין המנופים הכלכליים (הדרך הקלה) שמתרחשים במדינה .

ודיבר שתפקיד המינוף הוא לסגור פינות ולא להיות מרכיב עיקרי

ואנו רואים את מה שמשון הבין תוצאות המינופים הכלכליים בארה"ב ואף כאן

נושא הלמידה – ירידה לפרטים ויצירתיות

דברי חכמים

כפי שהוזכר לעיל, ספר התורה שלנו מלא במצוות, דרשות, סודות, סיפורי מעשיות ועוד ...

ישנה אמירת חכמים " לא לכל אחד ניתנה הזכות לפירוש ... " השכל האנושי קשה לו להבין

בקריאת הפשט.....

כיצד התורה אוסרת להינשא לשתני אחיות... ויעקב אבינו עשה כך או.....

כיצד אסור לאכול בשר וחלב.... ואברהם אבינו הגיש "חמאה וחלב וכן הבקר..." או

כיצד "על שילשים ועל ריבעים לשונאי..." וממול "איש בחטאו יומת..." ועוד.....
וצריך הסבר, אך החשוב מפי אחד שמבין ושהותר לו להסביר...
מי שקורא את ספר הספרים לבד, ללא הסבר, שבתוצאתו הבנה עלול להגיע
לכפירה חלילה וחס

הלמידה משמשון ז"ל(ממורשתו)

באחת מפגישותיי נפגשתי עם אדם ששאל אותי אם אני מכיר את שמשון צור ? ענית לו שכן.
ובאותה נשימה שאל מין שאלה רטורית האם אני יודע מה הגדולה שלו ? וענה ...

"הוא ידע למלא מכרזים"

לשמשון צור ז"ל הייתה היכולת

לקרוא את הכתוב, אך לראות בין השורות.

לקרוא את הסיפור, ולהבין את כוונת המשורר.

להסתכל בכתב, ולקרוא מציאות שהיא בבחינת "אי אפשר..." ולייצר מציאות אפשרית.

לשמשון היה בהחלט את הזכות והיכולת, ומבחינתנו את החובה לפרש ולעזור לנו להבין את
את המציאות.

תאור המציאות

אני בהחלט מרשה לעצמי לייצר מקבילות (להבדיל) בין ספר הספרים לבין מכרז ...

כל מי שמכיר איך בנוי "מכרז" ויביט בצורת פשטנית או לחילופין חסרת ניסיון אין לו סיכוי ולו

הקטן ביותר לזכות באותו מכרז

והגרוע הוא שאם אין לו את "הזכות לפירוש" ונניח זככה..זה יהיה בכיוון של ריסוק (כפירה
במקבילות).

שמשון ז"ל ידע לראות את הדברים שמעבר.

..את הקריאה בין השורות..

את מי הלך למכרז..ומכך ללמוד אם להמשיך בו.

את היצירתיות שניתן לפתח מהפשט.

בדיוק מקביל לפרשנות ספר הספרים, שלא ניתן לקרוא ולהבין, ללא מישהו שזוהי
מקצועיותו..

נושא הלמידה – רוחניות ממול גשמיות

המכה הראשונה בסדר המכות הייתה מכת דם.

אומר הקב"ה למשה... "אמר אל אהרון אחיך... קח את מטך..... ונטה ידך על מימי מצריים.."

הקב"ה מבקש ממשה שייאמר לאהרון שיכה את היאור

נשאלת השאלה מדוע היה הקב"ה צריך לומר למשה שיגיד לאהרון הוא כבר דבר עם משה

למה בעצם לא אמר למשה להכות ביאור ?

ישנו מדרש מעניין שמסביר דבר נפלא... היאור הציל את משה רבנו ואפילו שמו ניקרא על

שם הפעולה "ותקרא שמו משה..כי מין המים משיתהו.." ולכן משה לא פגע

ביאור.

ישנו מדרש אחר שמקשה באופן מאוד נחרץ ואפילו כועס על המדרש הזה ושואל שאלה שלא

ניתן להתעלם מימנה

איך יתכן ? היאור רגיש ? האם אנו כאומות העולם שמאמינים בכוחם של עצמים ? הרי אנחנו

תמיד מברכים את הקב"ה על פועלו ולא את הבריאה. לדוגמא הירח " ברוך עושיך..."

כשאוכלים "ברוך אתה..."

תירץ אחד מחכמינו ז"ל דבר מדהים....

הקב"ה בבקשתו ממשה " שייאמר לאהרון..." להכות את היאור רצה במהלך זה לא לדאוג

ליאור או לאותו עצם, אלא לעבוד על רוחניותו של משה רבנו שעל ידי זה שיתייחס לעצם

נשמתו/רוחו/אופיו יהיה יותר טוב

הלמידה משמשון ז"ל (ממורשתו)

באחד מימי השישי חזרתי הביתה והייתה כתבה על שמשון צור ז"ל. איני זוכר את פרטי

הכתבה, אך בהחלט זוכר כמה שורות שבאותו רגע לא הבנתי... וסליחה אפילו חייכתי.

שמשון סיפר בכתבה שנסע ברכב עם רעייתו, ובדרך ראה קרש באורך חצי מטר..

עצר את רכבו, העלה את הקרש לרכב, והחל לתת את מורשתו ביחס לקרש...

שוב דבר שהבנתי בשלב מאוחר יותר, כשלמדתי את הקושי בין המדרשים

יחסו של שמשון ואהבתו לחומר היו חותמת לעוצמת נשמתו ולגדולתה

ככל שהחומר יותר פשוט, לא מעניין, שולי, וההתייחסות של האדם והערכתו לאותו חומר, כך נקבעת גודל נשמת האדם.

לא מכיר הרבה אנשים שהיו עוצרים ליד חצי מטר קרש

תאור המציאות

לא כולנו יודעים לנתיח דפוס התנהגות של בני אדם, אך כאשר אנו רואים אנשים שהתייחסותם לחומר בצורה מזלזלת אנו מסיקים מסקנות לגבי אותם אנשים קשה לראות אדם אוכל, מסיים, מדליק סיגריה ומכבה בצלחת ורבות הדוגמאות ומפאת כבוד המאמר אשתמש באמירה ידועה "בור ששתית ממנו אל תזרוק בו אבן...."

ולכם משפחה יקרה...

ישנם עוד המון דברים שלמדתי בכל כך קצת מפגשים, וגם ללא מפגשים מדמותו, אך אסיים בפרגון לכם ולעילוי נשמתו וחשיבותה....
הגמרא במסכת שבת מקיימת דיון מדהים, על החיים בכלל והמוות ממול.
זה מביא ראיות מכאן, וזה מכאן, אך נתמקד בהבנת המושג עילוי הנשמה..
אחד מהאמוראים רבי יוחנן שמו בגמרא אומר כך:
" לא קשיה.. כיוון שמת אדם נעשה חופשי מין התורה ומין המצוות ואין להקב"ה שבח בו...."
לכאורה אמירה מזעזעת האם יתכן שאין לקב"ה שבח במשה רבנו, רבי עקיבה, רבי שמעון,
ועוד ...

אלא הסביר אחד מהאחרונים דבר יפה

הקב"ה נהנה בעולמו זה מעשייה, מקריאת תהילים, מתפילה, מעזרה לזולת, גמילות חסדים בעולם הבא הוא פורע את חובו לאותו אדם על מעשיו, הוא רק חייב לו, הוא רק נותן ומה שאתם עושים משפחת צור היקרה בכל עילוי נשמה מאמירת קדיש ועד גמילות חסדים

מחזקת את חובו של הקב"ה לנשמתו

תהה נשמתו צרורה בצרור החיים